

1973

Kórustalálkozó Kiskunhalason: Vándor Sándor Énekkari Szemle*

A forradalmi, a mozgalmi és a népzenei alapuló kóruskultúra hagyományainak felelevenítése és továbbfejlesztése jegyében hirdették meg a „Vándor Sándor” Munkás- és Ifjúsági Énekkari Szemle hangversenysorozatát. Június végén kerül sor Budapesten, Miskolcon és Szombathelyen az országos bemutatókra. Azt megelőzően területi és megyei bemutatókon lépnek fel a benevezett együttesek. Bács-Kiskun megyében egyetlen kórustalálkozó szolgálta a nemes célt: május 6-án, vasárnap, Kiskunhalason rendezték meg a Duna-Tisza közti énekkarok szemléjét.

Kórustalálkozó volt a halasi Fáklya moziban vasárnap délelőtt. a szó legszorosabb értelmében: az összegyűlt hét énekkar tagjai egymást hallgatták, s – tegyük hozzá – ebben a minőségben közönségként is jól vizsgáztak. Szeretettel és lelkesen fogadták egymás műsorszámait. A sors kifürkészhetetlen rejtélye-e, vagy csak egyszerű szervezési hiba, de ugyanezen a délelőttön került sor – a kiskunhalasi zenei napok rendezvényeként – a megyei fűvószenekari találkozóra, részben éppen a kórushangverseny színhelye előtti téren szabadtéri muzsikálással ... Szép és nagyszerű dolog a bőség, de ilyen formában egy kicsit azt a látszatot kelti, hogy nem tudja a bal kéz, hogy mit csinál a jobb.

Sajnálatos tény, hogy a megyében működő szakmunkástanuló intézetek közül egyik sem jelentkezett kórusával a szemlére. A szakközépiskolásokat illetve az egyéb ifjúsági kórusokat azonban négy rokonszenves csoport képviselte. A kalocsai Mezőgazdasági Szakközépiskola kórusát Szamosvölgyi István vezényelte. A kezdeti nehézségekkel küszködve is megcsillant dalolásukban a további fejlődés lehetősége. Ugyancsak fiatal kórus a kalocsai Egészségügyi Szakközépiskoláé. Igen nagy kedvvel és hangulatosan adták elő műsorukat, különösen a hozzájuk érzelmileg is közel álló Karai-ciklust. (Kalocsai táncképek) a nehéz zongorakíséretet kiválóan játszotta Fuchs Ferenc, vezényelt: dr. Lakatos Istvánné.

Nagyobb múltú, s legutóbb aranykoszorúval minősített kórus az ÁFÉSZ tiszakécskei női-kara. Igényes műsoruk, csengő, ápoltságuk azt bizonyítja, hogy képesek eredményeik állandósítására, s a további fejlődésre is bizonyára. Hogy a Tisza menti faluban ma ilyen színvonalas kórus van, az az évek óta odaadón dolgozó karnagy, Kovács Gézáné érdeme is. Ami hiba csúszott mostani szereplésükbe, az jórészt a fellépés izgalmának „köszönhető”.

---

* Petőfi Népe, 1973. 05. 10., 3. o.

A kiskunfélegyházi énekkarok eredménye is a karvezető, Kapus Béla munkáját, ügyszeretetét és a fiatal és idősebb kórustagok őszinte daloló kedvét dicséri. A Móra Ferenc Művelődési Központ Ifjúsági Vegyeskara már az elmúlt években is hallatott magáról. Ezúttal is nagyszabású, jól megoldott műsorával tűnt ki. Ha a jó hangadottságoknak megfelelően differenciáltabbá, olykor takarékosabbá, lágyabbá válik hangzásuk, hangszínük, akkor egészen kiváló ifjúsági vegyeskarrá válhatnak.

A felnőtt amatőr kórusokat három együttes képviselte a kiskunhalasi találkozón. A félegyházi termelészövetkezetek Petőfi Énekkara (Kapus Béla vezetésével) új életre kelve szép reményekre jogosít fel.

A megye egyik legrégebb kórusa az aranykoszorús kecskeméti Kodály Zoltán férfikar Zsiga László vezetésével szerepelt. Kodály–Ady: Fölszállott a páva című csodálatos kórusművének előadásával a magyar munkáskarének legszebb, legnemesebb hagyományait idézték. A helyi hagyományoknak a Kálmán Lajos feldolgozásában és zongorakíséretével kiválóan előadott 1848-as dalokkal áldoztak.

A Székely Miklós karnagy vezetésével éneklő kiskőrösi Petőfi Énekkar tavaly másodízben nyerte el az ezüstkoszorú diplomával fokozatot a kórusok országos minősítésében. Mostani szereplésük állandósuló jó színvonalukról és a helyes műsorpolitikáról vallott.

Összefoglalva a kórus szemle tapasztalatait, elmondhatjuk, hogy jó átlagszínvonal, s a további fejlődés, az eredmények megőrzésének ígérete jellemezte a kórusokat. Azt, hogy más alkalmakkor nemcsak a kórusmozgalom tagjainak – énekeseknek és karnagyoknak. – hivatalos rendező szerveknek – „belügye”, hanem a társadalomnak közügye lesz egy-egy ilyen jelentős művészeti – és bizonyos értelemben társadalmi-politikai megmozdulás – egyelőre csak remélhetjük, bízva a kulturális propaganda jobb működésében.